

Frakcija KARTU reiškia didelį susirūpinimą dėl S. Eidrigevičiaus menų centro projekto įgyvendinimo proceso.

Suprantame, kad tokio kultūros objekto atsiradimas galėtų turėti reikšmingą įtaką kultūros situacijai Panevėžyje, tapti katalizatoriumi ateities kultūros procesams. Tačiau, kad tai įvyktų, reikalingas ne tik pastatas. Apgailėtina, kuomet kalbant apie Menų centrą, kalbama tik apie pastatą, o ne apie kultūrinės atmosferos sukūrimą. Aiškiai matyti, kad dabartiniai SEMC stūmėjai nesupranta, kad Menų centras – nėra tik betonas. Jo sėkmė nėra įmanoma be kūrybinės sinergijos, bendruomenės įtraukimo, pozityvumo, pasitikėjimo ir saugumo atmosferos.

Tikime, kad Panevėžys turi potencialą menų centro kūrimui, bet argi tokiu būdu, kaip yra veikama, jis gali būti realizuojamas? Ar gali būti sukurtas modernus, atviras, gyvybingas kultūros objektas, veikiant neskaidriai, autoritariškai, darant spaudimą turintiems kitą nuomonę?

Susidaro įspūdis, kad yra siekiama ne naudos miestui, jo kultūros bendruomenei, o asmeninių ambicijų ir asmeninių interesų patenkinimo. Sprendimai priimami konspiratyviai, izoliuojant nereikalingus žmones nuo informacijos, o paskui bandoma apvilkti viešumo rūbu, žiniasklaidos priemonės mobilizuojant vienapusės informacijos sklaidai.

Tai nebe pirmas, tačiau labai ryškus pavyzdys, kuomet vietoj atviros diskusijos yra marginalizuojama dalis bendruomenės, ji suskaldoma ir sukiršinama. Ir tai daroma ne tik su Panevėžio, bet bet ir visos Lietuvos kultūros, kino ir paveldosaugos bendruomene.

Ar darant blogai galimas geras rezultatas? Kyla pagrįstų abejonių, ar su tokiu požiūriu Panevėžyje galėtų atsirasti kažkas daugiau negu betoninis, besielis nelankomas objektas.

Kelia nerimą ir S. Eidrigevičiaus pozicijos, ir naujam menų centrui skirtos jo paveikslų kolekcijos neapibrėžtumas.

Miestiečiams nėra įtikinamai atsakyta, kodėl S. Eidrigevičiaus menų centrą nuspręsta statyti kino teatro „Garsas“ vietoje, ar lėšos gautos iš ES fondų „Garso“ pastato remontui, ar pastato nugriovimui, ar buvo laikomasi paveldosaugos įstatymų, ar tokio aukštingumo pastatas galėjo būti projektuojamas šioje vietoje, ar teisėtai išduotas statybos leidimas. Ar, kaip žadama, naujajame pastate išliks nekomercinio kino salė, jei salės statyba nenumatyta pirmame projekto etape?

Taip pat pagrįstai kyla klausimų, kaip lėšų sutelkimas vienam objektui atsilieps kitų miesto

kultūros įstaigų padėčiai. Kaip žinome, šiuo metu kultūros ir švietimo įstaigoms reikalinga mažiausia 15 mln. eur. investicija. Panevėžio bendruomenių rūmai, Muzikinis teatras, teatras Menas, Biblioteka, Lėlių vežimo teatras, miesto mokyklos ir vaikų darželiai, neformalaus ugdymo įstaigos gauna lėšų tik būtiniausiems poreikiams, avarinėms situacijoms likviduoti. Ar lėšų koncentravimas S. Eidrigėvičiaus centro statybai nepaliks šių įstaigų ir tolesniam niūriam vegetavimui?

Juo labiau, kad administracijos direktorius, gerokai viršydamas savo įgaliojimus, viešai pasisako, jog centras būtų statomas vien miesto lėšomis, net jeigu negautų respublikinio finansavimo.

Nesilaikant pažado kultūros ministrui sustabdyti griovimą iki kovo vidurio, Garso pastatas pradedamas griauti neturint finansavimo garantijų net pirmam statybų etapui. Ar tik toks skubotas griovimas netaps pragaištingu S. Eidrigėvičiaus Menų centro idėjai, pasmerkiant miesto centrą tapti „amžinomis statybomis“?

Matome, kad einama neskaidriu ir visus supriešinančiu keliu, todėl kartu su kitomis opozicinėmis frakcijomis pasirašėme reikalavimą skubiai sušaukti neeilinį Panevėžio miesto tarybos posėdį, kuriame miestiečiai turėtų galimybę išgirsti atsakymus į visus iki šiol neatsakytus klausimus.

Miesto Tarybos narių frakcija „Kartu“

